

ΕΥΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

Φυλλάδ. 118.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Τόμος. Ε'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1852.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ κυριότης τῆς Εὐτέρης ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς Σεπτεμβρίου, ὅτε ἀρχεται τὸ ἕκτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, μεταβαίνει εἰς τὸν Κ. Παντολέοντα Καμπούρογλον, ἀδελφὸν τοῦ μέχρι τοῦδε ἰδιοκτῆτου αὐτῆς καὶ διευθυντοῦ. Ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης οἱ Κ. Κ. Συδρομηταὶ τῆς Εὐτέρης δὲν θέλουσι δυσαρεστηθῆ, καθ' ὅσον ἡ νέα διεύθυνσις, ἀπηλλαγμένη τῶν πολλῶν φροντίδων, ὅσαι κατεβάρυνον ἡμᾶς, θέλει ἐπιστήσει ὅλην αὐτῆς τὴν προσοχὴν εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς δεούσας βελτιώσεις, ὡς περὶ τούτου διασαφηνίζει ἐκτενέστερον ἡ κάτωθι δημοσιευομένη ἀγγελία.

Ὁ Διευθυντῆς
Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀναλαμβάνοντες, ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς Σεπτεμβρίου, τὴν κυριότητα τῆς Εὐτέρης, σπεύδομεν, ἀνευ πομπῶν προομιῶν, ἀπὸ τοῦδε ν' ἀναγγείλωμεν εἰς τοὺς εὐμενεῖς αὐτῆς Συδρομητάς, ὅτι τὸ αὐτὸ σύνθημα, τὸ μιγνύειν τούτεστι τὸ **ΤΕΡΨΙΝΟΝ Τῷ ΩΦΕΛΙΜῳ**, καὶ ἐφεξῆς διατηροῦντες, ὡς καὶ τὰς ὑπαρχούσας περὶ συνδρομῆς συμφωνίας, οὐδὲν ἤττον θέλομεν εἰσαγάγει κατὰ τε τὴν τύπωσιν καὶ τὸ περιεχόμενον πολλὰς βελτιώσεις, ὅπως τὸ περιοδικὸν τοῦτο σύγγραμμα φανῆ ἔτι μᾶλλον ἄξιον τῆς εὐνοίας, ἣν ἀπολαύει παρὰ τοῦ κοινοῦ.

Οἱ συνδρομηταὶ μας λοιπὸν θέλουσι πληροφορηθῆ εὐχαρίστως, ὅτι ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων λόγιων μας καὶ ποιητῶν προσεφέρθησαν φιλοτίμως καὶ ἀφιλοκερδῶς νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν Εὐτέρην διὰ τῶν φιλολογικῶν ἔργων των, ἅτινα θέλουσι πραγματικῶς λαμπρύνει τὸ

ἀρχαιότερον τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα. Εἰσι δὲ οὗτοι:

Οἱ Κ. Κ. Π. Σούτσος, Α. Σούτσος, Κ. Δόσιος, Π. Ι. Χαλκιοπούλος.

Ἡ πολυτίμος δὲ αὕτη συνεργασία θέλει μᾶς συγχωρεῖν νὰ δημοσιεύσωμεν συνεχέστερον,

- α) Ἄρθρα φιλολογικὰ,
- β) Ἄρθρα πρωτότυπα παντοῖα,
- γ) Ποιήσεις πρωτοτύπου,
- δ) Βίους τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἐπίσης ἡ ἐκλογή τῶν μεταφράσεων θέλει γίνεσθαι ὅσον οἷόν τε καταλληλός, καὶ καθαρεύουσα τὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὸ παράρτημα θέλει δημοσιευθῆ τὸ λαμπρὸν μυθιστόρημα τοῦ Α. Δουμά Ὁ Ὑποκόμης τῆς Βαρζελόνης, ὅπερ εἶναι ἡ συνέχεια τῶν Τριῶν Σωματοφυλάκων καὶ τοῦ Μετὰ Εἰκοσιν Ἐτη, δραματικώτερον δὲ καὶ μεῖζον τῶν προλαβόντων περιέχον τὸ ἐνδιαφέρον ἢ ἀρχὴ τούτου μεταφρασθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Ε. Α. Σίμου ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε ἐν τῇ Εὐτέρπῃ.

Διὰ ν' ἀπαρτίσῃ δὲ τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ἐν ὅλον σώμα, καὶ διὰ νὰ ἔχωσιν ὀλόκληρον αὐτὸ οἱ τε νέοι Συνδρομηταὶ καὶ ὅσοι μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων αὐτοῦ συνέδραμον, θέλει μετατυπωθῆ ὅλον τὸ πρῶτον μέρος συγχείμενον ἐξ εἰκοσι περίπου τυπογραφικῶν φύλλων εἰς 2 τομῖδια, παραχωρούμενα εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Εὐτέρπης ἐν εἰδει βραβείου (prime), ἅμα μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς συνδρομῆς των, ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς τῆς δραχμῆς 1 καὶ 1/2, ἐνῶ τοιαύτης ἐκτάσεως βιβλίον πωλεῖται συνήθως ἀντὶ δραχ. 4. Τὸ ὅλον τοῦ μυθιστορηματός ὁ Ὑποκόμης τῆς Βαρζελόνης θέλει ἀπαρτίσει 12 τοιαῦτα τομῖδια.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συνδρομητῶν τῆς Εὐτέρπης ὀλίγιστοι μόνον δὲν λαμβάνουσι καὶ τὸ Παράρτημα, διὰ νὰ ἀποφυγῶμεν τὴν σύγχυσιν, ἥτις πηγάζει ἐκ τούτου, ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ χωρίζωμεν τοῦ λοιποῦ τὴν συνδρομὴν τοῦ παραρτήματος ἀπὸ τῆς Εὐτέρπης.

Ἡ βελτίωσις δὲν θέλει περιορισθῆ εἰς μόνον τὸ περιεχόμενον τῆς Εὐτέρπης· τὰ φυλλάδια αὐτῆς θέλουσι τυποῦσθαι δι' ὅλους νέων χαρακτήρων, αἱ δὲ εἰκονογραφίαι θέλουσι τακτικῶς μὲν ἐλαττωθῆ εἰς δύο, ἀλλὰ καλῶς

ξυλογραφημέναι, ἐν δέοντι δὲ θέλουσιν ὑπερβῆ καὶ τὸν ἀριθμὸν τούτον.

Ὑπεσχέθησαν ἐπίσης νὰ συνεργασθῶσι καὶ τινες ἐκ τῶν νεωτέρων λογίων μας, ὡς θέλουσι μαρτυρῆσαι τὰ παρ' αὐτῶν δημοσιευθησόμενα ἄρθρα.

Εἰς τῶν τακτικῶν συντακτῶν, ἐπιτετραμμένους τὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ὕλης, διαμένει καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Πῶπ (Γοργίας).

ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 113

ΗΤΟΙ

ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΝΑΙΓΝΙΟΥ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ 117.)

ΚΕΦ. ΣΟΝ.

Ἄρῳ παρῆλθον αἱ πρῶται ὤραι τῆς εὐφροσύνης ἢ ἀγαπητῆ μου Ἐλίζα ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ ἧς, στόματός μου τὰ συμβάντα τῆς νέας καταστροφῆς μου, ἐγὼ δὲ ἤμην περιέργος νὰ μάθω πῶς ἀνεκάλυψε τὴν νέαν κατοικίαν μου, καὶ ἔμαθα ὅτι ὁ Λαβασσέτος περιελθὼν εἰς τὰ χαρτοπαικτεῖα τοῦ Palais-Royal ὅπου ὑπέθετε ὅτι ἠμποροῦσε νὰ μὲ εὕρῃ, μὲ ἰδεν ἐντὸς τοῦ περιφήμου χαρτοπαικτεῖου ὁ Ἄριθμος 113, καὶ συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ μὲ παρακολούθῃ, ἀρῳ δὲ μάθει τὴν νέαν κατοικίαν μου, νὰ παραφύλαξῃ κατὰ τὴν ὁδὸν Mont-Blanc ἐπανερχομένην τὴν σύζυγόν μου, καὶ νὰ τὴν ἐδηγήσῃ πρὸς ἐμέ, ἅτινα καὶ ἐξετελέσθησαν ἐπιτυχῶς.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις αὐτὰς ἔμαθε ἡ Ἐλίζα μου ἀπ' ἐμοῦ, τὰ κατ' ἐμέ. Ἡ δὲ γενναία καρδία τῆς, διὰ νὰ μὴ πληγῶσῃ κατ' οὐδὲν τὴν χαμερπῆ ἰδικίαν μου, ἀπέδωκε τὰ πάντα εἰς τὴν κακὴν μου τύχην, λέγουσα ὅτι, οὐχ ἤτιον ἐνόμιζεν ἑαυτὴν εὐτυχεῖ, δεχομένη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸν σύζυγον καὶ τὸ τέκνον τῆς ὑγιεῖς, ὑστερον ἀπὸ τῶσδε κινδύνους. Ὅχι Ἐλίζα μου τῇ ἀπεκρίθην, ὁ σύζυγός σου, ὁ ἑραστής σου, εἶναι παραποῦ ἐνοχός, καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ἀνοχὴ σου, κατασταίνει εἰς πικρότερον τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς σου. — Σελικούρτ, ἐπανελάθεν αὕτη, ἄφες τὰς ἐξελεγχθεῖς τῶν σφαλμάτων σου, τὸ παρελθὸν ἂν καὶ λίαν λυπηρὸν παρῆλθε, ἐγὼ δόξα τῷ θεῷ ἔφθασα, καὶ εὐρίσκωμαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐπανορθώσω τὰ παρελθόντα, καὶ ἐπαναφέρω κοινὴν τὴν εὐτυχίαν μας. Δός μοι μόνον νέους ἀλλ' ἀπαραβάτους ὄρκους ὅτι δὲν θέλεις τὴν προσβάλει τοῦ λοιποῦ. Ἀκολουθῶς βλέπουσά με προσβάλλοντα πάντα, ἠρκέσθη, ἐπιπλήττουσά με τρυφερώς,

ὅτι ἐτόλμησα νὰ φανῶ ἐντὸς τῶν Παρισίων μετὰ τὴν πρᾶξιν τῆς μονομαχίας· ἀπεφάσισε δὲ νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἰδία πρὸς τὸν Ὑπουργόν, πρὸς ἀναστολὴν τῶν συνεπειῶν πράξεως, τῆς ὁποίας εἰς τὰ ἀδίκαια δικαίως ἔπρεπε νὰ πέσουν ἐπὶ τῶν ἔχθρῶν μου· καὶ τούτου συμφωνηθέντος, ὠρλουμένη ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Λαβασσέτου, λαβοῦσά με τῆς χειρὸς, καὶ συγχρόνως κολλήσασα ἐπὶ τῶν ἐπιψυχρῶν χειλέων μου τὰ τρυφερὰ χεῖλη τῆς, μ' ὠδήγησε πρὸς ἐν τῶν κειβιτῶν τῆς τὸ ὅποιον ἀνοῖξασα, μὲ ἐδείξεν τὸ λαμπρὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ταξιδίου τῆς. Ἦτο δὲ θησαυροφυλάκειον ἐξ ἀνακαρδίου ξύλου (acajou) πλήρες ἀθαμάντων, ἀνθρακίων, σμαράγδων, χρυσίου, χαρτονομισμάτων, μᾶς συλλογῆς χρυσῶν ἐπιτραπέζιων σκευῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων κοσμημάτων.

— Ἀχ! ἀγαπητῆ Ἐλίζα, ἐνθουσιῶν ἀνεφώνησα, ἡ διαγωγή σου μ' ἐκπλήττει, καὶ ἡ ἀρετὴ σου πολυλαπλασιάζει τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεώς μου. Πῶς θ' ἀνταμοίψω τὰ τόσα εὐεργετήματά σου; — καὶ τὰς πάρεάς μου ἄφθονα κατέβρεχον τὰ δάκρυα. — Ναί φιλιτάτη σύζυγος! τοῦ λοιποῦ ἡ ζωὴ μου, ἡ διαγωγή μου, πᾶσα πράξις μου, ἀπὸ σοῦ θέλουσι ἐξαρτᾶσθαι, καὶ ὑπέρτης πιστὸς ἔσομαι τῶν θελήσεών σου. — Μὲ ὑπόσχεσαι λοιπὸν, πανοῦργε μου, — καὶ πάλιν τὰ χεῖλη τῆς πρὸς τὰ χεῖλη μου ἐφηρμόσθησαν, ὅτι δὲν θέλεις παίξει ποτὲ πλέον; ὅτι θέλεις ἐγκαταλείπει τὰς κακὰς συναναστροφάς σου; καὶ τέλος ὅτι πᾶσαν σπουδὴν θέλεις καταβάλλει ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ εὐτυχίας, τοῦ τέκνου καὶ τῆς Ἐλίζας σου, ἥτις τόσον ἀγωνιστὴν διὰ σέ;

Πᾶν αἰσθημα δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐκλείψει ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὰ βᾶθη τῆς καρδίας μου καταέβην ἢ σύζυγός μου τῇ ἀληθείᾳ κατὰ τὴν ζωηρὰν ἐκείνην σιγήν, ἐν πλήρῃ καλῇ πίστει ὡμοσα πρὸς αὐτὴν, ποτὲ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ παραστρατήσω, αὐτὴ δὲ δεχθεῖσα τοὺς ὄρκους μου, ἐξηκολούθησε δηγούμενη τὰ τοῦ ταξιδίου τῆς, καὶ πληροφοροῦσα με περὶ τῆς μουσικότητος καὶ ἐτοιμότητος τοῦ κυρίου Βωδίνγυ πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών μου, ἂν καὶ δὲν ἀπῆνητσα πολλὰ ἐμπόδια, ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ πατρός σου, ὡστε, ἐπρόσθεσε χαμογελῶσα, ἂν δὲν ἔχασα πᾶσαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας σου ἐπ' ἐρῆνῃ· ἡ εἰρήνη τῆς ἀσθενείας τοῦ πατρός μου μὲ καταλύπησεν, ἀλλ' ἔσπευσεν ἡ Ἐλίζα μου νὰ μὲ βελτιώσῃ, συμφώνως μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἱατροῦ, ὅτι δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος· ἐδόσαμεν λοιπὸν τέλος εἰς τὴν ὁμιλίαν μας αὐτὴν, προσδοκῶντες τὸ λαμπρὸν μέλλον, τελείαν τὴν ἐπανόρθωσιν ὅλων τῶν παρελθόντων δυστυχημάτων. Ἐπῆλθεν ἐν τούτοις ἡ νύξ ἐκείνη, νύξ εὐγνωμοσύνης, καὶ ἔρωτος, νύξ καθήκοντος καὶ χαρᾶς.

Ἀχ! Διὰ τί τάχα τὴν νύκτα ἐκείνην νὰ μὴ μεταφερθῶ εἰς τινὰ νῆσον καὶ νὰ σωθῶ ἀπὸ τὸν νέον ὄλεθρον, εἰς τὸν ὅποιον μ' ἔρριψιν τὰ φθοροποιὰ χαρτοφρεῖα τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης! ἀκόμη καὶ σήμερον ἤθελα εἶμαι ὁ ἑραστής τῆς συζύγου μου, ὁ εὐτυχὴς πατὴρ τοῦ τέκνου μου, ἐνῶ δὲν εἶμαι παρὰ ὁ ἐπίσκοπος δολοφόνος των, ματαιῶς τώρα ἐπὶ τοῦ τάφου των χύνων τὰ ἀσεβῆ δάκρυά μου! III

Εἰκάσεις ἴσω; ἀναγνώστα, ὡς ἐκ τῆς προσωνήσεώς μου, ὅτι δεκαπέντε μόνον παρῆλθον ἡμέραι καὶ πάλιν ἤρχησα τὴν παραλυμένην τοῦ χαρτοπαικτοῦ ζωὴν; ἀπατάτε, οὐδὲ οὐκὼ, οὐδὲ τεσσαρῆς, οὐδὲ δύο, εὐθὺς τὴν ἐπαύριον τῆς τερπνο-

τάτης ἐκείνης νυκτός, νέα ἔπραξεν κακούργηματα ἐντὸς τοῦ 113. Ἀριθμοῦ, καὶ νέαν προεκάλεσα ἀνίατὸν ὑποτροπὴν. Κατάρτε Βαρβόννη! Σὺ εἶσαι ὁ αὐτοῦργός τῆς νέας καὶ τελευταίας αὐτῆς ληστείας, ἥτις ἔρριψε τὸν σύζυγόν μου καὶ τὸ τέκνον μου εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθλιότητα καὶ πενίαν, ἀλλ' ἂς ῥυθμίσω ὀλίγον τὸ θλιβερὸν τοῦτο διήγημα.

Μόλις ἐξύπνησα τὸ πρωὶ τῆς μακαρίας ἐκείνης νυκτός, διὰ τῆ Ἐλίζα μου φίλημα εὐλικρινῆς καὶ τρυφερῆς, ὡς προοίμιον ἐνάρξεως; μᾶς εὐτυχοῦς ἡμέρας, ἐπροσπάθησα διὰ χαϊδευμάτων καὶ ἐπαίνων, νὰ τὴν κάμω νὰ λησμονήσῃ ὅτι εὐρίσκομαι εἰς κοινὸν ξενοδοχεῖον, ἰδέα ἥτις προσέβλεπε πολὺ γυναῖκα νέαν λεπτοτάτης ἀνατροφῆς. Καὶ ποῖος τότε ἠδύνατο νὰ μὲ πείσῃ ὅτι αὐτὸ τὸ οἶκημα τὸ ὅποιον κατεφρονούσα, ἐμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ κατασταθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῶν πόθων μου!

Ἐγερθεὶς τῆς κλίνης, προσεκάλεσα τὸν θαλαμηπόλον μου Λαβασσέτον, πρὸς τὸν ὅποιον εἶπον ὅτι ἐπεθύμουν καλλωπισμὸν εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου, ἐπὶ σκοπῶ νὰ ἀρέσκω εἰς τὴν σύζυγόν μου, ἀλλ' αἰσθανθεὶς ὅτι ὁ λόγος μου ἐπροξένοι θαυμασμὸν πρὸς αὐτόν, ἐπανελάθον, καὶ Λαβασσέτ, σκοπὸν ἔχω νὰ ἀποδείξω πρὸς αὐτὴν ὅτι ἡ μόνη εὐτυχία μου εἶναι τῷ νὰ τῇ γίνωμαι ἀρεστὸς καὶ ἀξίος ὄλων τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν θελημάτων τῆς, τόσον ἐπιμελούμενος τὸ ἐξωτερικόν μου, καθὼς καὶ τὴν διαγωγήν μου. Ἰδοὺ τὸ νέον! εἶπεν ὁ θαλαμηπόλος μου, καὶ ἐξερχόμενος ὁ κατεργάτης διὰ νὰ μοι προμηθεύσῃ μίαν ἐνδυμασίαν, ἐτραγωδούσε σιγανὰ « τοῦτο δὲν θέλει διαρκέσει πολὺ, τοῦτο δὲν θέλει διαρκέσει πολὺ ».

Μόλις εἶχον πληρώσει τὰ ὁποῖα μ' ἔφερον εἰς βράπιος ἐνδύματα καὶ ἐνεδύθην, ὁ Λαβασσέτος μ' ἀνήγγειλεν ὅτι ἀνθρώπος τις ἐπέθυμε νὰ μὲ δαμῆσῃ, ἢ σύζυγός μου ἀκούσασα τὴν ἀγγελίαν ταύτην, μὲ προέτρψε νὰ μὴ δεχθῶ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν αἰθουσαν, πρὶν ἡ ἰδία ἐγερθῆ τῆς κλίνης, καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ τὸν κρατήσω πρὸς ὤραν εἰς τὸν πρόδρομον. Τίς δὲ ἦτον ὁ ἀνθρώπος τὸν ὅποιον ἡ Κυρία Βερτόλδου εἶχεν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἰσάξει; εἰς ἕν εἶδος ὁμιλητηρίου; Κανεὶς τίμιος βέβαια, διότι εἰ τοιοῦτοι πρὸ καιροῦ ἔφευγον τὴν συναναστροφὴν μου ἦτον λοιπὸν ὁ Κύριος Βιριβίωνης, καὶ ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς του χωρὶς νὰ φοβηθῇ τὴν δικαίαν συναίσθησίν μου; τὸ νὰ μὲ κάμῃ ν' ἀνακτῆσω δι' ἐνὸς συστήματος ἀκριβῶς ὑπολογισμένου, εἰς τὰ πλοῦτη ὅσα εἶχον ἀπολέσει εἰς τὴν τελευταίαν δολοπλοκίαν; εἰς μάτην ἀντέταξα ὅσα ἡ τιμὴ, ἢ συνειδησίς, ἢ εὐαισθησία καὶ τῶν τελευταίων δυστυχημάτων μου ἢ ἀνάμνησις ἀπῆρτου; εἰς μάτην ἐπολέμησα καὶ ἐπροσπάθησα νὰ θριαμβεύσω κατὰ τοῦ παικτοῦ αὐτοῦ χαμαιλέοντος ἀνωφελῶς ἔθεσα ὑπ' ὄψιν του τὰς ἱεράς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας μ' ἐπεβαλεν ἡ αἴσιος ἐπιστροφή μιά; ἀγαπητῆς συζύγου, ἥτις ἐκινδύνευσε τὴν ὑγίαν τῆς, δι' ἐπιπόνην ὀλοποιρίας, ἐπὶ μῶν φροσῶν τοῦ νὰ ἀνορθώσῃ τὰ ὀλίγηρα ἀποτελέσματα τῶν παρεκτροπῶν μου. . . Ὁ ἄπιστος, ὁ πλάνος! . . . ὑπεχώρησε, σκοπεύμενος στιγμὰς τινας ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων καὶ τῆς δικαίας ἀποποιήσεώς μου· σκοπὸς αὐτοῦ ἦτον νὰ τὰς ἀδυνατήσῃ διὰ σοφισμάτων ἐπισημοτέρων. Ἐπαρουσίασε λοιπὸν εἰς τὴν γοιτευμένην θρασίν μου τὴν λαμπρὰν πρᾶξιν ἐνὸς κολοσσαίου κέρδους, διὰ τοῦ ἐποίου ἠμπο-

ροῦσα νὰ ἀντιτάξω εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς συζύγου μου ἀγαθοεργίας καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ τῆς ἀφαιρέσω ἐκεῖνο τὸ σιωπηλὸν προτέρημα, τὸ ἐπιφέρων προσβολὴν τῆς, τοῦτέστι τὴν βραβείαν ὑποχρέωσιν ἀνδρὸς πρὸς τὴν σύζυγόν του συνεπειᾶ μεγάλων αὐτῆς ἐκδουλεύσεων· ἐπρόσθεσε δὲ εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν ἡ τύχη μὲ ἐξέριψε, τὰ ἀνδρικὰ δικαιώματά μου εὐρίσκονται προσδεδημένα, καὶ τοῦ λοιποῦ ἔπρεπε νὰ ὑπόκειμαι εἰς τὰς ἀγερόχρους ιδιοτροπίας τῆς Ἑλιζῆς. Αἱ ἀρεταὶ τῆς καὶ ἡ ἀκρα εὐαισθησία τῆς, τῷ ἀπεκρίθην, παρέχουσιν εἰς ἐμὲ ἀφρόνους ἐγγυήσεις, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν μὲ παριστάνας δυσάρεστον θέσιν. Ὁ Βυριθιῶν ἴσως, μὲ ὕψος σοφῶν καὶ εἰρωνικῶν συγχερόνων, μὲ ἀπέδεξε μὲ τὴν λογικὴν δύναμιν, ὅσως ποτὲ δὲν τὸν ἐνόμιζον κάτοχον, ὅτι ματαίως ἐπροσπάθουν νὰ κρύψω τὴν δικαίαν πτώσιν τῆς ὑπολήψεώς μου παρὰ τῆς Κυρα Σελικούρτ, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη ἀνοχὴ καὶ γενναίως χιὰ ἐκάλυπτον τὰ ἰδικά μου, καὶ ὅτι τὸ μόνον μέσον τοῦ νὰ ἀνυψωθῶ πάλιν εἰς τὸν ἀριμόδιον βαθμόν μου ἦτο τὸ νὰ ἐπιτύχω διὰ τῆς αὐτῆς χαρτοφορίας τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς δευτέρας λαμπρᾶς καταστάσεώς μου, καὶ οὕτως νὰ ἀφαιρέσω τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην, ἣς μὲ ἐταπεινῶν ἀπέναντι τῆς συζύγου μου. Κατόπιν, ὡς νὰ τοῦ ἦτον ἀδιάφορος ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν τὰ δόλθηρα διδάγματα του ἐνήργουν εἰς ἐμὲ, ἐξήπλωσεν ἐμπροσθέν μου ἐπὶ τραπεζῆς, ἐν βαλάντιον πληρῆς χρυσοῦ καὶ ἐν χαρτοφυλάκειον μὲ χαρτονομίσματα, ὀνομάσας αὐτὰ τὰ ἐν τῇ πόλει μαθημάτα τοῦ ἀποτελοῦντα ὅλα ποσότητα σημαντικώτατην, εἰπὼν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐνώσῃ τὰ κεφάλαιά του αὐτὰ πρὸς ὀργανισμὸν ἐνὸς νέου συστήματος τοῦ παιζειν κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, νειωσθὶ ἀνακαλυφθέντος παρ' αὐτοῦ διὰ βαθιᾶς σκέψεως καὶ ὑπολογισμοῦ, μὲ τὴν ζωηρὰν φαντασίαν, τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ τὸ χερσὶν φέρσιμον ἀνθρώπου, ὅς ἤμην ἐγὼ βέβαιος ὢν ὅτι τὸ σύστημά του αὐτὸ πραγματοποιούμενον ἤθελε δόσει τὴν λαμπρότεραν ἰδέαν περὶ τῶν γνώσεών του, ὡς τὸ μόνον δυναμὸν νὰ καταλάβῃ καὶ δεσμεύσῃ τὴν ἄστατον τύχην. Ἐπρόσθεσε δὲ εἰς τὴν οὐτιδανὰ ὑποκαταστήματα τῆς μητροπόλεως (τοῦ ἔριθ 113), εἰς τὰς μικρὰς ἐκείνας τῶν ὑποδεεστέρων φωλεᾶς, ὅπου τὸ νὰ ἐκκενώσῃ τις διὰ μιᾶς τὸ ταμεῖον, ὅσον εἶναι μικροκερδῆς, τὸσον εἶναι καὶ ὀλιγότιμον· πρὸς τούτοις ὄλων ἐκείνων τῶν καναγωγείων τὰ κεφάλαια δὲν ἤθελον ἀρκέσει πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἐκτεταμένου συστήματός του καὶ ἱκανοποίησιν τῶν ὑπερηφάνων σχεδίων του, μολὶς δυνάμενα, νὰ ἀντιθέσῃ εἰς ἓνα ἀπλοῦν διπλασιασμὸν τοῦ (parolis). Μόνος λοιπὸν ὁ 113 Ἄριθμός, διὰ τῆς γονιμότητος τοῦ ταμείου του, ἐφάνετο ἄξιος τῶν προσβολῶν καὶ μεγάλων ἐπιχειρήσεων τοῦ νέου τούτου Βεβέρλεϋ· αὐτὸς ὁ ἄσπιτος βράχος, διὰ πολλοὺς ἄλλους, κατὰ τὸ λέγειν, αὐτοῦ, ἐμελε νὰ κρημνισθῇ ἀπὸ τὰ τυπήματά μας καὶ τὰ ἴχνη του νὰ μένουσιν ἀνεύρητα ἀπὸ τοῦ μεταγενεστέρους. Ὁ μισρὸς μ' εἶδε κλονιζόμενον, καὶ ἐγνώρισεν ὅτι πνεῦμα δισταγμοῦ κατελάμβανε τὰς αἰσθήσεις μου, καὶ πρόδρομος ἐφάνετο ἀποφάσεως συμφώνου πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ἐπισκέψεώς του· ἐπεριορίσθη λοιπὸν εἰς τὸ νὰ βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον τὰς περὶ ἀνακτίσεως

ἕλης τῆς ἀπολεσθείσης καταστάσεως μου ἐλπίδας, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐζωίας πρὸς τὴν Ἑλιζαν μου παρέστησεν ἐκ νέου, μὲ πολλὴν ζέσιν καὶ μὲ προσθήκας, τὰ τεράστια του ἐντιμώτερον δὲ ἐξέφραξε τὴν μεγίστην χαρὰν τῆς μελλούσης ἐπανόδου τῆς συζύγου μου εἰς τὰ ἴδια τῆς, ἀπὸ τὰ ὁποία ἡ κακοτυχία πρὸς ὦραν μόνον τὴν εἶχον ἀπομακρύνει. Παρασυρθεὶς ἀφρόνως, τῷ ἀνέφερα καὶ ἐγὼ τὰ περὶ τοῦ πλουτοῦ κιδώτιου, τὸ ὁποῖον ἔφερε μὲτ' ἐαυτῆς, αὐτὸς δὲ ὁ ἀπάνθρωπος μ' ἐσυμβούλευσεν νὰ τὸ λάβω ἀμέσως εἰς τὴν κατοχὴν μου, ἐνῷ κληρῷ ἡ Ἑλιζα εὐρίσκειτο ἀκόμη εἰς τὴν κλινὴν τῆς· θὰ διπλασιασώμεν, θὰ τριπλασιασώμεν τὰ κεφάλαιά μας, ἔλεγεν ἀνασπῶν τὰς ὀφρῦς του, μὲ τὸ πολυτιμον σύστημα τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ (martingale) (μὲ τὸ ὁποῖον μὲ εἶχε μαγεύσει), καὶ μετὰ τὸ εὐτυχῆς ἀποτελεσμα, τὸ μὲν κιδώτιον θὰ ἀπανέλθῃ εὐθὺς εἰς τὴν πρότερον θέσιν του, τὸ δὲ ἐξαγόμενον ἐκ τῆς ἀθώας αὐτῆς πανουργίας μας θὰ εἶναι ἡ ἀπέραντος πολλαπλασιαστικὴ καταστάσεως, χρεωστούμενης ὀλικῶς εἰς τὴν εὐφυῆ μετρίειαν καὶ τὰς καλὰς συμβουλάς του.

Ἐβρα φαίνεται εἰς τὰ βιβία τῆς καρδίας μου τὴν διαθέσιν τοῦ νὰ χρησιμεύω ὡς ὄργανον τῆς ἰδίας καταστροφῆς μου, ὡς μ' ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ ἐνδώσω εἰς εἰρηγήσεις κλακκουσῶνας τὸσον τὴν μονομανίαν μου παρεθέχθη θῆν ὄλας τὰς προτάσεις, ἀφ' οὗ καὶ ἡ συνειδήσις μου καὶ ἡ τιμὴ μου ἔπεσαν νενικημέναι, καὶ διὰ τὸ νὰ φθάσω εἰς τὸν κολοσῶνα τῆς κακοτυχίας, δὲν ἐπιφόρτισα οὐδὲ τὸν Λαβασσέτον οὐδὲ τὸν Βυριθιῶν νὰ ὑπεξαιρέσουν τὸ πολυτιμὸν κιδώτιον, ἐνῷ ἀκόμη ἡ σύζυγός μου ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλινῆς τῆς, ἀναπαυσμένη ἀπὸ τοῦς κόπους τῆς ὁδοπορίας· τοιαύτη ἐπιβουλή ἦτο ἀξία μόνον τῶν ἰδικῶν μου ἱεροσῶλων χειρῶν. Ἡ δὲν μοῦ ἔπρεπε νὰ προσθέσω καὶ τοῦτο τὸ ἀριστοῦργημα τῶν κακοῦργημάτων μου εἰς τὰ τόσα ἄλλα!

Διακόπτω ἐδῶ τὴν διήγησιν τῆς ἱστορίας μου, διὰ νὰ δώσω καιρὸν εἰς τὸν χαρτοπαίκτην, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἄλλην νεολαίαν, δυνάμενους νὰ εὐρεθῶσιν ἐκτεθειμένοι· ἢ νὰ περιπίπτουσιν εἰς τοιαύτας παγίδας, νὰ ἐκτιμήσωσιν ἐνταῦθα τὴν νέαν αὐτὴν μαῦρην ἀριστιάν μου πρὸς τὴν εὐαρεστοτάτην σύζυγόν μου, καὶ ἂν θέλουν νὰ μὴ μὲ μιμηθῶσι, νὰ ἀποφεύγουν πάσης τάξεως χαρτοφορεῖα, ὡς διαδόλων καταφύγεια, χιλιάκις κακοτροπότερα ὄλων ἡμῶν τῶν μαστιγῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ ἄπαξ εἰσελθὼν, δὲν δύναται νὰ προφυλαχθῇ καὶ ἐξ ἀκρατήτου γοητείας μένει ἀποκτῶν τὴν ἕξιν καὶ οἰκίωτητά τῶν φρικωδεστέρων ἐλαττωμάτων.

ΚΕΦ. Ζ΄

— Παραδίδομαι, εἶπα πρὸς τὸν Βυριθιῶν ἂν ὄμως κατορθώσω νὰ ὑπεξαιρέσω τὸ κιδώτιον, θέλω μόνον ἐξάξῃ ἀπὸ αὐτὸ σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίου ἱκανοῦ εἰς πραγματοποιήσιν τοῦ ἀναδιπλασιαστικοῦ συστήματός σου, καὶ

— Ὑπαγε, ὑπαγε, δειλὲ σύζυγε, καὶ μὴ γενοῦ κατ' ἤμισι κακοῦργος, ἂν ἡ μικροψυχία σου σὲ κάμνῃ νὰ φαντάζεσαι παιδαριωδῶς, ὅτι κακοπραγεῖς εἰς ταύτην τὴν πολυτιμὸν περίστασιν ἐν τούτοις ἐγὼ παραγγέλλω ἐν πρόγυμα εἰς τὴν Κυρίαν Βερίτόλδου, τὸ ὁποῖον ὁ Δα.

βασσέτος θέλει μᾶς διακονῆσαι εἰς τὴν χαμηλὴν αὐτὴν αἰθουσαν, καὶ τότε ὀμιλοῦμεν διεξοδικώτερον καὶ μὲ περισσοτέρην εὐχαρίστησιν. Ὑπαγε λοιπόν, Ὑπῆγα τῶντι καὶ μετ' ὀλίγων ἐπέστρεψε φέρων ὑπὸ πλατύτατον ἐπενδύτην τὸ κιδώτιον, τοῦ ὁποῖου ἂν τὸ βάρος ἦτον πολὺ ἐνοχλητικόν, ἡ λήστευσις του ὄμως δὲν μ' ἐδυσκόλευσε πολὺ, διότι ἡ ἀτυχῆς Ἑλιζα εἶχεν ἕνα-κοιμηθῆ.

Μετὰ τὸ ἀφθονον καὶ ἐξαιρετον πρόγευμα, ἐστρώσαμεν ἐμπρὸς τὸν οἶνον τῆς Καμπανίας, τοῦ ὁποῖου ὁ καπνὸς ἀνεπέτρωσε τοσοῦτον τὴν φαντασίαν μου, ὥστε ἀνευ σκέψεως ἐσπεύσαμεν ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον (Palais Royal), πλούσιοι ἀμφοτέροι, ὁ μὲν Βερεθιῶν ἀπὸ τοῦς καρπούς τῆς θελοπλοκίας του, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἱεροσυλίας μου, καὶ διὰ νὰ ἀποφύγω μὲν τὸ βάρος καὶ τὴν ἐνόχλησιν τοῦ κιδώτιου, ἀνεβήμεν ἀμέσως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ θανειστῆριου, κείμενον ἐν τῇ στεᾷ, καὶ ἐπὶ τοῦ καταστήματος Ἄρθ. 113, διὰ νὰ μεταλλάξωμεν εἰς χρυσίον τὰ ἀργυρᾶ σκεῦα καὶ ἄλλα βαρέα καὶ ὀγκώδη κοσμήματα· εἶναι δὲ καλὸν ὁ ἀναγνώστης, ὅστις εὐτε ἤξεύρει, εὐτε φαντάζεται ἴσως, τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ τοῦ κακοδοῦλου θανειστῆριου ὑπὸ τὴν γενναίαν προστασίαν τοῦ Ἄρθ. 113, νῆμαθι ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸν κατὰσταμα εὐρίσκειτο σκοπίμως καὶ ἐμπρόνως τοποθετιμένον πλησίον τῶν χαρτοφορέων.

Ἐκεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἶδος χαρμεῖου κατὰ τὰ Γαλλικὰ ἤθη ὄργανισμένον, καὶ συγκείμενον ἀπὸ ὀμίφας τεχνίτης ὠραιότητος, περιφερομένης, ὡς προεῖπον, εἰς τὰς διόδους καὶ μέχρι τοῦ προδόμου τοῦ ἀξιολόγου ἐκείνου μηνμείου, ὡς τὴν κακοῦθαι βαθμηδὸν προσδούσα, ποικίλα καὶ ἀδιάκοπα παρέχει τὰ πρὸς διαφθορὰν μέσα· ἐν σφάλμα ἀνεπιστάθως φέρεται τὸ σπέρμα καὶ τὴν ἀνάπτυξιν πολλῶν ἄλλων· ἐκεῖ τὸ πᾶν ὄχι μόνον εὐρίσκειται ἐπιμελῶς καὶ νομίμως προπαρασκευασμένον διὰ τὸν θέλοντα νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ ἀτιμασθῇ, ἀλλὰ καὶ ἔλκει μάλιστα τὴν νεολαίαν, εἰς τὸν τέλειον ὀλεθρὸν τῆς, ἀπάγουσα διὰ τῶν κινδυνωδεστέρων θελητήρων. Παράφρων καὶ εὐθυμὸς μέχρι μέθης παρεκινήθη ἀμέσως νὰ ὕσασθαι εἰς τοῦς δύο ἄλλους ὀμμοὺς τοῦ Ἄρθ. 113, ἐπαιῶν εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας μου τοῦς θεμελιωτάς, οἵτινες ὡς ἐξ ἀμίλλης, προθύμως προεδέλιξαν εἰς ὄλας τὰς ἀνάγκας τῶν ἀσίμων παραφορῶν μου· μολὶς λοιπὸν ἐξῆλθον τοῦ θανειστῆριου, παραζαλισμένους ὅπως ἤμουν ἀπὸ διάφορα ποτὰ, προσφερθέντα μοι ὄχι ἀνευ σκοποῦ παρὰ τοῦ Βυριθιῶν, οἰκειώθη ἀνεπιστάθως μὲ μίαν Ἱερίαν, μετὰ τῆς ὁποίας εἰσῆλθον εἰς τὸ θυσιαστήριον. . . . Τὸ πρὸς τοῦς ἀναγνώστὰς μου εἶβας καὶ ἡ ἴδια ἐντροπή μου μὲ σταματοῦσιν· ἐνταῦθα ὁ σκοπὸς μου ἄλλως τε δὲν εἶναι παρὰ νὰ σημειώσω μολὶς καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῶν παραφορῶν μου, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι πανταχόθεν συρόμενος, ἔτρεχα ἀπὸ κρημνὸν εἰς κρημνὸν, χωμμένος εἰς τὸν ὄρβορον τῆς κακοῦθαι, τῆς ὁποίας τὴν κατωφερῆ ὁδὸν μ' ἀνοίξεν ἡ χαρτοφορία, πηγὴ ὄλων τῶν κακῶν πρὸς τοῦς διδομένους εἰς αὐτήν.

Ἐντάμωσα κατόπιν ἀμέσως τὸν Βυριθιῶν, κατευχαριστήμενον ἀπὸ τὴν σύμφωνον μὲ τὸν σκοπὸν του διαγωγῆν μου ἄγμεν, τοῦ εἶπον, ἀρχῆς καλλῆς καλλιστον εἶναι καὶ τὸ τέλος· ἀφ' ἐνὸς ἔχομεν τὸν θεδὸν τοῦ Ἐμπορίου, ἀφ' ἑτέρου τὴν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην λατρίαν. . . ἂς πλεύσωμεν εὐθὺς ἐντὸς

τοῦ ὠραίου τούτου πορθμοῦ, καὶ ἐγγήγορα θέλομεν φθάσει τὴν χώραν τοῦ Ἑλδοράδου.

Γνωστοὶ ἡμεῖς ἀμφοτέροι ὡς ἔξοχοι χαρτοπαίκται· Ἡ παρουσία μας εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν ἐπροξένησε κολακευτικὸν τινα ψυθισμόν, ἐλάδχμεν λοιπὸν τὰς θέσεις μας, καὶ ἐκηρύξαμεν μὲ χαριεντισμὸν καὶ σπουδαιότητα, τὰς πλέον ἐχθρικός διαθέσεις μας, τοποθετήσαντες ἐνώπιόν μας τὰς ἐκ κυλίνδρων χρυσοῦ κανονοστοχίας μας, καὶ οὕτως ἠροχῆσαμεν· ἐθάλαμεν, εἰς ἐνέργειαν τὸ περιφθονον σύστημα τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, ἀνὰ ἕξ φράγκα εἰς ἐκάστην πρώτην κατάθεσιν· ἀλλ' ἐγγήγορα βαρυνθέντες τὴν προεισαγωγὴν, ὡς βραδύνουσαν τὴν πρόδον τοῦ μεγάλου σχεδίου μας, ἐγὼ αὐτὸς ἠθέλησα νὰ προσδιορίσω τὸ ἀναδιπλασιασμὸν εἰς ἐν λουγγίον τὴν φορὰν ἡ τύχη ποτὲ δὲν ἐδείχθη τόσον ἀλλόκοτος καὶ ἐχθρική πρὸς ἐμὲ, ὅσον τὴν ἡμέραν ἐκείνην· οἱ περισσώτεροι εἶδον ἐκπεπληγμένοι, τὸν μοναδικώτερον, τὸν παραδοξότερον, τὸν ἀσημεῖωτον εἰς τὰ χρονικά τῆς χαρτοφορίας κτύπον — μίαν σειράν τοῦ εἰκοσι δύο τῆς μελαίνης ἐναντίον τοῦ προβληματικοῦ ὑπολογισμοῦ μας. Τὴν τελευταίαν κατάθεσιν μου, ἕξ ἐκατὸν εἴκοσι ὀκτώ χιλιάδων φράγκων, ἐνήργησα μὲ βλέμμα σκοτισμένον, μὲ ὄψιν θανάτου καὶ μὲ χεῖρας σπασμωδούσας· ὄλοι αἱ θεαταὶ περιέμενον ἐντρομοὶ τὸ ἀποτέλεσμα, ἐγὼ δὲ τὸ πρόσωπον ἔχων ἐντὸς τῶν παλαμῶν μου, περιέμενον τῆς τύχης τὸ τελευταῖον θανατηφόρον κρούσμα, χωρὶς νὰ τολμῶ νὰ ὑψώσω τὸ βλέμμα πρὸς τὸ θανατηφόρον ἰκρίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχον στήσει. . . Μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης, ἡ τύχη μὲ κατέτρεχεν ἀδιακόπως· αἴφνης ὁ τραπέζιται ἀναγγέλλει· δύο πρὸς τὴν κοκκίνην, καὶ οἱ καταθέται ἤρχισαν ἐκ προοιμίου νὰ χαίρωσι, βλέποντες ὅτι ἡ τύχη εἶχε βαρυνθῆ νὰ μὲ κατατρέχῃ Ἄλλ' ὡ τὴν τρομερά! ἡ ἐρυθρὰ εἰρεὶ ἐπὶ τριάκοντα καὶ φέρε ἓνα ἄσον. . . Γενική κατῆφεια καὶ σιωπὴ ἐπέβη διὰ τινὰς στιγμὰς καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κύριος Βυριθιῶν ἔγινεν ἄφαντος· ἔμεινα λοιπὸν μόνος εἰς βόρην ἐσχάτης ἀπελπίσεως, οὐδὲ κἂν ἤκουα τὰς παραγορίας τοῦ τραπέζιτου καὶ ἄλλων πολλῶν πρὸς δὲ καὶ ἐνὸς Ἀγγλοῦ Μιλῶρδου. . . τὴν προσφορὰν σημαντικοῦ κεφαλαίου pour prendre une revanche.

Ἄν κἀνὸν ὄπλον ἐπίπτεν εἰς τὰς χεῖράς μου τὴν στιγμὴν ἐκείνην, βίβαιοι εἶναι ὅτι τῶρα δὲν θὰ ἔγραφα τὴν ἱστορίαν μου· τὸ πνεῦμα μου, κοχλάζον ὡς ὑφέστειον, μὲ κατέφλεγε, ἤμην ἀνυπόμονος νὰ ἐκφύγω τὰ βέβαια τῆς ζωῆς, καὶ ὁ μόνος συλλογισμὸς μου ἦτον ἡ προσεχῆς αυτοχειρίας μου, ὡς μοναδικὸν μέσον ἀπαλλαγῆς τῶν δεινῶν μου· μὴ τολμῶν, δικαίως, νὰ μολύνω οὐδὲ τὸ ἄστυλον, οὐδὲ τὴν κλινὴν τῆς συζύγου μου, ἀσχολημένους μὲ τοῦς ὀλεθρικοῦς αὐτοῦς παραλογισμοῦς, περιεπάτων μὲ μεγάλα βήματα εἰς τὰς διόδους τοῦ Palais Royal, ὅπου ἀπῆντησα τὸν Λαβασσέτον, ζητοῦντά με πανταχοῦ ἐκ μέρους τῆς συζύγου μου. Ἡ Κυρία του εἰς θανάσιμον ἀνησυχίαν εὐρισκομένη, τὸν εἶχε διατάξει νὰ μὴν φανῇ ἐμπρὸς τις, χωρὶς νὰ μὲ ἐπαναγάγῃ. Ὁ πανοῦργος μ' ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡ Κυρία του ἐγερθεῖσα τῆς κλινῆς, κατεπαράχθη διὰ τὴν ἀπουσίαν μου· αὐτὸς δὲ δι' ἀρκητὴν ὦραν μ' ἐδικαιολόγησεν ἐνώπιόν τῆς, βεβαίωνων ὅτι εὐρισκόμην εἰς τὴν κάτω αἰθουσαν συνομιλῶν μὲ ἀνθρώπον σεβάσιμον ἔ-